

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7717

гр. София, 15.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в закрито заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **5060** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба от Д. Н. Н., с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл.39, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срещу НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ (НАП), представлявана от изпълнителния директор.

С молба от 25.08.2021г. ответната страна е направила искане за спиране на производството на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК. Препис от молбата е връчен на ищеца за становище.

След запознаване с наведените доводи, съдът приема искането за основателно по следните съображения :

Пред Върховния административен съд (ВАС) е образувано адм. дело №1037 по описа за 2021г. по което с Определение от 14.05.2021г. е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС), на основание чл.267, §3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) за тълкуване на чл.5, §2, чл.24, чл.32, чл.82, §1 и §3 във връзка със Съображения 74, 85 и 146 от Регламент (ЕС) 2016/679, със следните въпроси: 1) Разпоредбите на чл.24 и чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че е достатъчно да е осъществено неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл.4, т.12 от Регламент (ЕС) 2016/679 от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, за да се приеме, че приложените технически и организационни мерки не са подходящи? 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, какъв следва да е предметът и обхватът на съдебния контрол за законосъобразност при проверка дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки по чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 са подходящи? 3) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, принципът на

отчетност в чл.5, §2 и чл.24 във връзка със Съображение 74 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в исковото производство по чл.82, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът на лични данни носи доказателствената тежест относно обстоятелството, че приложените по чл.32 от Регламента технически и организационни мерки са подходящи? Назначаването на съдебна експертиза може ли да се приеме като необходимо и достатъчно доказателствено средство, с което да се установи дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки са подходящи в хипотеза като настоящата, в която неразрешеният достъп и разкриване на лични данни е резултат от „хакерска атака“? 4) Нормата на чл.82, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 може ли да се тълкува в смисъл, че неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл.4, т.12 от Регламент (ЕС) 2016/679, в случая чрез „хакерска атака“, от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, е събитие, за което администраторът на лични данни по никакъв начин не е отговорен и е основание за освобождаване от отговорност? 5) Нормите на чл.82, §1 и §2 във връзка със Съображения 85 и 146 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в хипотеза като настоящата на нарушение на сигурността на личните данни, изразяващо се в неразрешен достъп и разпространение на лични данни, осъществено чрез „хакерска атака“, само преживените от субекта на лични данни опасения, притеснения и страх от евентуална, бъдеща злоупотреба с лични данни, без да е установена такава злоупотреба и/или да е настъпила друга вреда за субекта на данните, попадат в широкия смисъл на понятието нематериални вреди и е основание за обезщетение?

По отправеното преюдициално запитване пред съда на Европейския съюз е образувано дело №С-340/2021.

От изложеното следва, че въпросите поставени в преюдициалното запитване са свързани с настоящия казус. Отправеното преюдициално запитване изцяло обхваща хипотезата на търсената в настоящото производство защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС по иска за обезщетение за вреди претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни.

При тези факти настоящият решаващ състав приема, че даденото тълкуване на СЕС по преюдициалното запитване по адм. дело №1037/2021г. на ВАС, следва да бъде съобразено и от настоящия съд при постановяване на съдебното решение. Съгласно изричната разпоредба на чл.633 ГПК решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България, поради което и настоящият състав намира, че следва да бъде изчакано произнасянето на СЕС по въпросите, поставени в преюдициалното запитване.

Така мотивиран, Административен съд – София – град, Второ административно отделение, 28 – ми състав, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по адм. дело №5060/2021г. по описа на Административен съд

София - град, Второ отделение, 28 състав, до постановяване на Решение от Съда на Европейския съюз по дело №С-340/2021, образувано по отправено преюдициално запитване от Върховния административен съд на РБългария по адм. дело №1037/2021г..

Определението подлежи на обжалване от страните с частна жалба, пред Върховния административен съд, в 7- дневен срок от получаване на съобщението.

Препис от определението, на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

Съдия: